

ACC. N:R M. 13724: 1-4.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Torkel Eriksson, Veberöd*
Härad: *Torna* Berättare: *Jön Jönsson*
Socken: *Everlövs* Berättarens yrke: *skomakare*
Uppteckningsår: *1954* Född år *1873* i *Everlövs*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Uppgiften om sagesmannen. s. 1.
Kulla sig i daggen midsommarvatten. s. 2.
Jätten Finn och Blentarpes kyrka. s. 3.
Asumpägen. s. 4.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13724: /.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jöns Jönsson:

Född 1873 i Everlov, Rödde. Tyckte att vårt samtalsämne var o-
trevligt. Fadern var mycket religiös och J.J. blev strängt upp-
fostrad. - "Att tala om onda varelser är det samma som att mana
fram dem". Yrke: skomakare.

ACC. N:R M. 13724:2.

En karl från Nygård brukade alltid rulla sig i daggen på mid-sommarnatten. Då linkade han iväg på sina kryckor till Everlövs kyrkogård, och sen rullade han sig naken i gräset där. En gång tog en man från Everlövs by med sig ett lakan och gick till kyrkogården. Där tog han på sig lakanet och rusade sedan fram och skrämde den vidskeplige, som glömde sina kryckor när han flydde. Dom fick Ola Ringare hämta sedan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 13724:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jätten Finn tyckte inte om Blentarps kyrka och därför tog han en sten i en hårfläta och slängde iväg. Stenen gick emellertid sönder i tre delar, och en föll ner i Simontorpsbäcken, en annan i skogen vid Kvarnbrodda och den tredje gick förbi kyrkan.

ACC. N:R M. 13724:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Åsumspågen hade lärt av Doktor-Hanna.- En man sökte Åsumspågen för att få hjälp med sina sjuka djur. När han hade berättat vad som fattades dom, svarade Åsumspågen: " Gå du hem och du hittar i gödselstacken ett bylte med det som du skall ge dom." Mannen gjorde som han blivit tillsagd och djuren blev friska. - Åsumspågen blev väldigt gammal. Han hade två vita hästar, och den ena fick dom ärva på Nygård. - En man mötte en gång en ryttare på en vit häst. När denne ridit förbi och mannen vände sig om för att se vem det var, så hade både ryttaren och hästen försvunnit. Då var det Åsumspågen som hade varit ute.

~~LUF 81~~

En gång ville fjärdingsman hämta kloke Lars till häktet, men när han hade fått upp Lars i vagnen, så ville inte hästarna röra sig ur stället. Snart förstod fjärdingsman vad som stod på och då bad han Lars gå av vagnen. Först vägrade Lars och sade att han ville ha en åktur, men sen gick han av. Inte förrän då kunde hästarna ge sig därifrån och det gick alldeles kolossalt fort.